

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ ПРОЦЕДУР ЗАБОРУ КРОВІ ТА ЇЇ КОМПОНЕНТІВ

Любчак В.В., аспірант

Науковий керівник – д-р мед.наук, проф. Каплін М.М.

*Сумський державний університет,
кафедра нормальної та патологічної фізіології
з курсом медбіології та мікробіології*

У сучасній літературі плутанина в термінології способів і методів забору рідкої частини крові досягла тієї межі, коли необхідно однозначно розібратись в цьому питанні і запропонувати систематизацію.

Треба розрізнити два основних терміни забору крові – аферез та доніція. Аферез – це видалення крові пацієнта з лікувальною метою. Доніція – це віддача людиною, - донором, крові з метою надання допомоги іншому, при цьому це зв'язано з лікуванням хворого, а не донора.

В залежності від того, яка частина крові береться, до слів доніція та аферез додають його тип. Наприклад: плазмаферез і плазмадоніція.

Збір крові і її компонентів незалежно від того аферез це чи доніція може бути звичайним, замінним та обмінним. Так:

Плазмадоніція – це процедура взяття плазми крові у здорового донора. Основна задача плазмадоніції – отримати рідке середовище організму для його використання, наприклад з метою отримання компонентів крові.

Плазмаферез – це вид аферезу при якому з лікувальною метою видаляється плазма крові. Мета процедури – досягти терапевтичного ефекту.

Обмінний аферез або доніція – це обмін якоїсь складової частини крові на заміщуючий компонент.

Замінний аферез чи доніція – це заміна якоїсь складової частини крові тією самою, але донорського походження.

Проте слід враховувати такі терміни як лікувальна плазмадоніція та донорський плазмаферез, котрі враховують крім основної мети ще й допоміжний ефект.